

Εμείς οι Θαλασσόλυκοι...

Όλοι εμείς οι θαλασσόλυκοι το ξέρουμε ότι τα νερά στην άκρη του κόσμου με τις τεράστιες ρουφόλυμπες είναι επικίνδυνα. Τα σαπιοκάραβα που το επιχειρούν λίγα και απελπιστικά λιγότερα όσα την γλυτώνουν. Αλλά τα λεφτά που μπαίνουν στην τσέπη στο κάθε ναύλο πολλά.

Μια βραδιά λοιπόν πούχε μεγάλο φεγγάρι, πάτωσα μια μπουκάλα ρούμι σε μια βρώμικη ταβέρνα στο λιμάνι Πόρτο Ρεσάλτο, πήρα παραπατώντας τον μπόγο μου στην πλάτη και, μόλις κόπασε το ρεμούσκο και βασίλεψε ο Εωσφόρος, μπάγκαρα σε μπριγκαντίνι με καπετάνιο τον Τζακ Σπάροου...

Πέντε χρόνια βολοδέρναμε στη θάλασσα, με μπίμπα πορτολάνες και μπούσουλες γύρω μας, πριν αριβάρουμε σε νησί.

Κατέβηκα κουβαλώντας στην μασγάλη ένα σεντούκι γεμάτο λίρες και μαργαριτάρια και μπριλάντια και ό,τι φανταστείς. Στην πλάτη είχα το σακίδιο που μου χάρισε μια μάγισσα, η Φάτα η Μο, που με γούσταρε και που μου το γέμισε μεγιστόστρακα και μεγάλιθους μαγεμένους για να με δεσμεύσει, η πονηρή, να μην την ξεχάσω ποτέ.

Μαζί μου κατέβηκε και ο φίλος μου ο Τρίτωνας, ο ντοκουμάνης...

.....

Για να μην τα πολυλογώ χρονιάρες μέρες, έδωσα λίρες και ζαφείρια και αγόρασα ολόκληρο το νησί και έκτισα ένα σπιτάκι και έβαλα σε βουνό δίπλα του τα όστρακα της μάγισσας, όπως με δέσμευσε να το κάνω η ξετρελαμένη.

Ο Τρίτων έφτιαξε το δικό του σπίτι μια ανάσα από το δικό μου, παρόλο που είχα ολόκληρο νησί δικό μας. Του φώναζα να το κάνει παραπέρα, μέσα στη θάλασσα ή έστω λίγο μέσα στο νερό και λίγο έξω.

Μα χαμπάρι ...

Είδα και αποείδα κι όταν πια άρχισα να το παίρνω απόφαση ότι θα ζήσω στο νησί έχοντας σε απόσταση αναπνοής το βουνό της μάγισσας και το σπίτι του Τρίτωνα, νάσου μια έγκυος θαλασσοπούλα να χτίζει τη φωλιά της ακόμη πιο δίπλα μου.

Βάλαμε τις φωνές και γω και ο Τρίτων, χοροπηδούσαμε να την τρομάξουμε και ξεσηκώσαμε τον κόσμο χτυπώντας το ένα ξύλο πάνω στο άλλο μπας και τρομάξει το ιπτάμενο.

Αλλά η «σε ενδιαφέρουσα» ήταν τεράστια και ούτε που μας κοίταζε.

Έχτισε τη φωλιά της εκεί που ήθελε και μετά πέταξε για να βρει να φάει καρχαρίες μέχρι να γεννήσει τίποτε ... πτερανόδοντες, από τα μεγέθη που έβλεπα.

.....

Έπεσα σε συλλογή. Το μόνο που μου απομένει, σκέφτηκα, είναι να δώσω το νησί μου με όλα του τα αξεσουάρ για αίτησή σε καμιά Κίρκη και με το επόμενο γέμισμα του φεγγαριού, να πατώσω κανα βαγένι ρούμι σε λιμανιώτικη ταβέρνα παρέα με τον κάπταιν Τζακ Σπάροου και να σαλπάρουμε για τις άκρες πάλι.

Τι τις θέλω εγώ ο άντρακλας τις μπουνάτσες και τα λιόχαρα περιγιάλια; Χα...

Εγώ ο πελαγίσιος!!! Χα...

.....

.....

.....

(Μιας και είμαστε μπαλαούρο, ας φτιάξουμε ιστορίες ακόμη και για τις πιο απλές γωνιές του σπιτιού μας και ας τις διηγηθούμε στον εαυτό μας με τρόπο όμως που να μην καταλάβει ότι δεν τις ζήσαμε ποτέ. Όμορφο είναι το όνειρο...)

Χρόνια Πολλά και Καλά φίλοι μου.

Να έχουμε μια Καλή Χρονιά γεμάτη με όμορφες σκέψεις, καθαρή ματιά και με πολλές γλυκές προσμονές...

Σάββατο 2 Ιανουαρίου 2021

Θρασύβουλος Μαχαίρας